

บทสรุป

การวิจัยนี้ศึกษาความมุ่งหมายที่จะศึกษาลักษณะการกำหนดหน้าที่การงานให้ครูในโรงเรียน มัธยมรัฐบาล ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทุกภาค การศึกษา เพื่อเสนอให้เห็นช้อเท็จจริงในสภาพปัจจุบันสำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุง ลักษณะการกำหนดหน้าที่การงานให้ครูในโรงเรียนมัธยมรัฐบาลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น การวิจัย ศึกษาในเรื่อง

1. อัตราการลงครูฝ่ายการสอน และครูฝ่ายบริหารและบริการ
2. จำนวนครูที่ทำการสอนตรงตามวุฒิ และไม่ตรงตามวุฒิ
3. ประสบการณ์ในการทำงานของครูฝ่ายบริหาร
4. ประสบการณ์ในการสอนของครูหัวหน้าหมวดวิชา
5. จำนวนชั้วโมงสอนต่อปีภาคของครูหมวดวิชา ๑ ครูประจำชั้น และ ครูประจำวิชา

การรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้ บุคลากรได้คัดลอกจากแบบรายงานรายงานครูประจำปี การศึกษา 2516 ใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง ได้ตัวอย่างประชากรโรงเรียนขนาดใหญ่ 26 โรงเรียน ครู 1,501 คน โรงเรียนขนาดกลาง 52 โรงเรียน ครู 1,388 คน และโรงเรียน ขนาดเล็ก 78 โรงเรียน ครู 1,181 คน ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทุกภาคการศึกษา

บุคลากรที่ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าการกระจายรอบละของจำนวนครูฝ่ายการสอน และครูฝ่ายบริหารและบริการ ครูที่ทำการสอนตรงตามวุฒิและไม่ตรงตามวุฒิ ประสบการณ์ในการทำงานของครูฝ่ายบริหาร ประสบการณ์ในการสอนของครูหัวหน้าหมวดวิชา ทดสอบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มตัวอย่างคือสแกว์ หาคำ เนลลี่ ส่วน เปียง เบญมาศฐาน ของจำนวนชั้วโมงสอนต่อปีภาคของครูมัธยมรัฐบาลประจำภาคทั้ง ๆ เปรียบเทียบชั้วโมงสอนระหว่างครูแต่ละหมวดวิชา กับค่าเฉลี่ยปานกลางหรือเกณฑ์ปกติ และ เปรียบเทียบชั้วโมงสอนระหว่างครูประจำชั้นและครูประจำวิชา ทดสอบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญคือค่าซี เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยชั้วโมงสอนต่อปีภาคทั้งๆ

วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 3 ตัวประกอบ ($3 \times 13 \times 6$ Factorial Design) คือ ขนาดโรงเรียน ภาคการศึกษา และหมวดวิชา ตามลำดับ และทดสอบความแตกต่างทางคุณภาพซึ่ง

** ข้อคุณพน

ก. รุชี

ครูในโรงเรียนมีข้อมูลจำนวน 95 ของห้องประทศ ให้ทำการสอน ทรงตามมาตรฐาน แสดงว่าครูส่วนใหญ่ได้ทำการสอนตรงตามความถนัดและความสามารถของตน

ข. ประสบการณ์

ครูฝ่ายบริหารและครูหัวหน้าหมวดวิชา ในโรงเรียนมีข้อมูลจำนวน 48.96 และ 52.67 ของห้องประทศ ซึ่งเป็นร้อยละสูงสุด มีประสบการณ์ระหว่าง 11 ถึง 20 ปี และครูที่หัวหน้าที่บริหารโรงเรียน และหัวหน้าหมวดวิชาจำนวนครึ่งหนึ่งอยู่ในวัยที่เหมาะสมและมีประสบการณ์มาก และประสบการณ์ของครูเหล่านี้ในโรงเรียนขนาดใหญ่ขึ้น จะมีประสบการณ์มากขึ้น

ค. จำนวนชั้วโมงสอนทดลองปัจจัย

1. เกษท์ปักชิของจำนวนชั้วโมงสอนทดลองปัจจัยของครูในโรงเรียนมีข้อมูล เป็น 20.58 ชั่วโมง ครูส่วนกลาง ครูโรงเรียนขนาดใหญ่ ครูหมวดวิชาภาษาไทย มี ชั้วโมงสอนทดลองปัจจัยกว่าปักชิ แต่ครูภาคการศึกษา 9 ครูโรงเรียนขนาดเล็ก และครูหมวดวิชาศิลป์ศึกษาและศิลป์ปฏิบัติ มีชั่วโมงสอนทดลองปัจจัยมากกว่าปักชิ ทั้งค้บความเชื่อมั่น ร้อยละ 99

2. ครูส่วนกลางมีชั่วโมงสอนทดลองปัจจัยกว่าครูส่วนภูมิภาค และในยังราค ครูส่วนภูมิภาคค่อนข้างกัน ครูภาคการศึกษา 9 มีชั่วโมงสอนทดลองปัจจัยมากที่สุด และครูภาคการศึกษา 7 มีชั่วโมงสอนทดลองปัจจัยที่สุด ทั้งค้บความเชื่อมั่นร้อยละ 99

3. ครูโรงเรียนขนาดใหญ่ มีชั่วโมงสอนทดลองปัจจัยที่สุด และครูโรงเรียนขนาดเล็กมีชั่วโมงสอนทดลองปัจจัยมากที่สุด โรงเรียนขนาดกลางน่าจะเป็นขนาดโรงเรียนที่ มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการจัดกำลังครู ทั้งค้บความเชื่อมั่นร้อยละ 99

4. ครูหมวดวิชาคิดปีกษาและศิลป์ภูมิปัญญาจำนวนหัวโถงสอนท่อส์ป้ามากที่สุด รองลงมาคือ ครูหมวดวิชาสังคมศึกษาและพัฒนามัย และครูหมวดวิชาภาษาไทยมีหัวโถงสอนท่อส์ป้าหานอยที่สุด ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

5. ครูประจำชั้นในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดเล็กมีหัวโถงสอนท่อส์ป้าหานอยกว่าครูประจำวิชา ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และ 99 ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. ลักษณะการกำหนดหน้าที่การงานค้านการสอนให้ครูในโรงเรียนมัธยมรัฐบาลอยู่ในเกณฑ์ต่ำพอๆ กับมีครูที่ทำการสอนตรงตามวุฒิชั้นร้อยละ 95 ของทั้งประเทศ ทำให้ครูมีโอกาสได้ทำงานเต็มที่ตามความสามารถและความต้องการ ซึ่งเป็นผลดีต่อคุณภาพทางการเรียนการสอน เพราะหลักในการบริหารบุคคลกล่าวว่า "ควรเลือกสรรให้ได้คนที่มีความประพฤติ ความสามารถ บรรจุแต่งตั้งให้เหมาะสมสมกับตำแหน่งหน้าที่และผู้ปฏิบัติงาน เพื่อผลงานที่มีคุณภาพสูง"¹

2. ลักษณะการกำหนดบุคลากรครูฝ่ายบริหาร และครูหัวหน้าหมวดวิชาในโรงเรียนขนาดใหญ่คือ หัวหน้าคณาจารย์ และนาคคุณครุศาสตร์ หัวหน้าคณาจารย์เล็ก เพราะครูฝ่ายบริหารและครูหัวหน้าหมวดวิชาในโรงเรียนขนาดใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานและการสอนมากกว่าโรงเรียนขนาดกลาง และนาคคุณครุศาสตร์มากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ย่อมทำให้คุณภาพทางการศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่สูงกว่าขนาดกลาง และนาคคุณครุศาสตร์สูงกว่าหัวหน้าคณาจารย์เล็ก เพื่อที่จะให้โรงเรียนแห่งสามขนาดมีคุณภาพทางการศึกษาสูงทัดเทียมกัน น่าจะได้พิจารณาประสบการณ์ของครูเหล่านี้ในโรงเรียนแห่งสามขนาดให้ใกล้เคียงกัน

3. ลักษณะการกำหนดหัวโถงสอนท่อส์ป้าหานอยของครูในโรงเรียนมัธยมรัฐบาล ปรากฏผลว่า โรงเรียนขนาดยิ่งใหญ่ขึ้นจำนวนหัวโถงสอนยิ่งน้อยลง ครูส่วนกลางมีหัวโถงสอนท่อ

¹ กรรมการปักครอง, หลักการปักครอง (พะนค'r: ໂຮງພິມພັນຫອງດິນ, 2510),
หน้า 93.

สัปดาห์น้อยกว่าครึ่งสัปดาห์ มีภาระทางมหาวิชาฯ ครึ่งมหาวิชาคิดเป็นครึ่งเดือน และคิดเป็นภูบติ มีชั่วโมงสอนมากกว่าครึ่งมหาวิชาอีก ๑ เพื่อความยุติธรรมและให้อัตราการทำงานของครุ�ีลีส์ค์ส่วนที่เหมาะสม ครุแต่ละคนน่าจะมีชั่วโมงสอนคงสัปดาห์เท่า ๆ กัน และโรงเรียนขนาดกลางน่าจะเป็นขนาดที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการจัดกำลังครุ

๔. ลักษณะการทำงานครัวโน้มสอนต่อสัปดาห์ของครุประจำชั้น ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีมากกว่าครุประจำวิชา เพื่อความยุติธรรมและให้การทำงานหน้าที่การงานค้านการสอนมีลักษณะที่เหมาะสม ครุประจำชั้นควรจะมีชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์น้อยกว่าครุประจำวิชา หงส์ เพราะครุประจำวิชาไม่หนาที่สอนอย่างเดียว แต่ครุประจำชั้นนอกจากทำหน้าที่สอนแล้วยังทองทำหน้าที่ควบคุมดูแลความเรียบร้อยภายในชั้นเรียนอีกด้วย² ผลเสียก็คือ ครุส่วนใหญ่ไม่ชอบทำหน้าที่ครุประจำชั้น แต่เมื่อได้รับมอบหมายจากผู้บริหารโรงเรียน ก็ทำด้วยความไม่เต็มใจ ทำให้ผลงานไม่คู่ควร เนื่องจากการสอนมีประสิทธิภาพสูง ควรจะได้มีการกำหนดอัตราการสอนของครุประจำชั้นและครุประจำวิชาให้ใกล้เคียงกัน

ขอเสนอแนะ

๑. การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาลักษณะการทำงานหน้าที่การงานในครุในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนตนและตอนปลาย สายสามัญ เน่าะโรงเรียนรัฐบาลทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทุกวิชาการศึกษา ฉะนั้นควรจะให้ทำกรวิจัยลักษณะการทำงานหน้าที่การงานในครุในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนตนและตอนปลาย สายอาชีวะ หรือโรงเรียนราษฎร์

๒. ควรจะได้มีโครงกรอบรวมครุประจำการ เพื่อบรรณาจุณ์ให้มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาของวิชาที่สอน ความมุ่งหมายของวิชานั้น และวิธีสอนวิชานั้น ทั้งสามส่วน

² ดูภาคผนวก ข. หน้า 73 ในวิทยานิพนธ์.